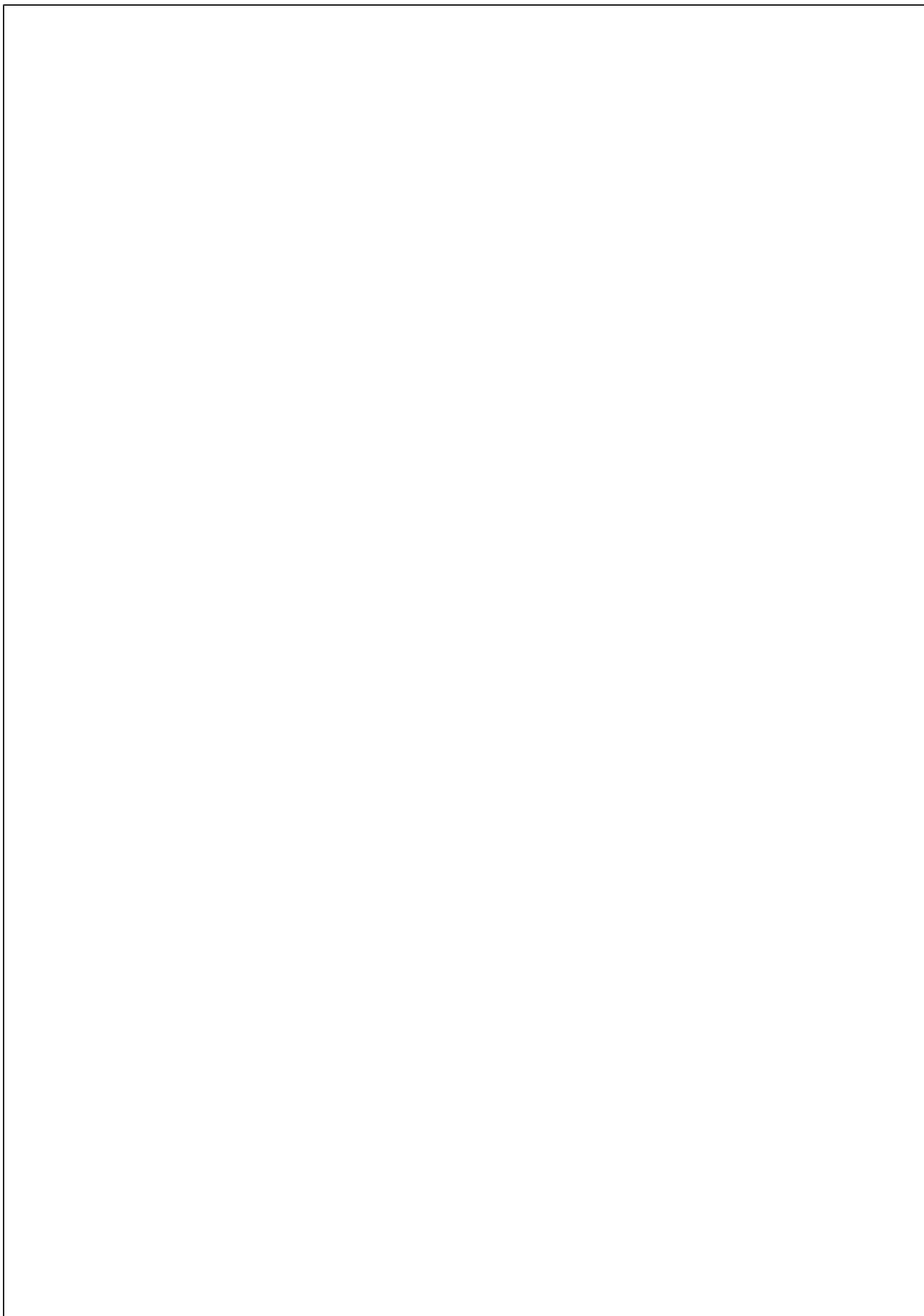

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/209088,Koncert-fortepianowy-pamieci-Lidii-Lwow-Eberle.html>
27.02.2026, 15:20

[Następny](#)

[Powrót](#)

Koncert fortepianowy pamięci Lidii Lwow-Eberle

Instytut Pamięci Narodowej oraz Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL zapraszają na recital fortepianowy w wykonaniu pianistki Joanny Różewskiej-Kulaśińskiej. Odbędzie się on 16 listopada 2024 r. o godz. 17.00 w Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL przy ul. Rakowieckiej 37 w Warszawie. Wstęp wolny.

16.11.2024

[Kultura](#)

W programie koncertu usłyszymy słynne dzieła Fryderyka Chopina: wariacje na temat „La ci darem la mano” op. 2, Andante spianato i Wielki Polonez Es – dur op. 22. Jego muzykę niezwykle trafnie na tle Polski uciemnionej przez zaborców opisał Robert Schumann: *Gdyby samowładny, potężny monarcha Północy wiedział, jak niebezpieczny wróg grozi mu w dziełach Chopina, w pełnych prostoty melodiach mazurków, zakazałby zapewne tej muzyki. Dzieła Chopina to ukryte wśród kwiecia armaty.*

Zaprezentujemy też utwory Aleksandra Tansmana oparte na polskich melodiach ludowych, który podobnie jak Chopin promował muzykę o wpływach ludowych na salonach muzycznych Paryża 80 lat po Chopinie. To niezwykle interesujący kompozytor niestety w Polsce rzadko wykonywany. Znany bardzo dobrze za granicą, szczególnie w Stanach Zjednoczonych, gdzie zrobił ogromną karierę, uciekając z Europy przed nazizmem.

* * *

Lidia Lwow-Eberle ps. „Lala”, „Ewa” (używała także nazwisk Mańkowska i Jabłkowska) urodziła się 14 listopada 1920 r. w Plosie nad Wołgą, na terenie ówczesnego Związku Sowieckiego jako córka Leona, inżyniera agronoma oraz Barbary z Tiuchanowów. W domu mówiło się po rosyjsku, a rodzina była wyznania prawosławnego. Zaraz po urodzeniu się Lidii rodzina podjęła decyzję o wyjeździe z Rosji. Osiedlili się w Nowogródku, gdzie Leon Lwow został zatrudniony na stanowisku agronoma powiatowego w starostwie. W latach późniejszych przeprowadzili się do Kobylnika, gdzie Lidia skończyła szkołę średnią i zdała maturę. Studia prawnicze przerwała wojna. Lidia ukończyła już podczas okupacji sowieckiej kursy nauczycielskie – dzięki temu mogła utrzymać rodzinę (ojciec został wysłany na Ural). 12 sierpnia 1943 r. Lidia wstąpiła w charakterze wolontariuszki do oddziału partyzanckiego Okręgu Wileńskiego AK, dowodzonego przez ppor. Antoniego Burzyńskiego ps. „Kmicic”, gdzie przyjęła ps. „Ewa”. Już pod koniec sierpnia 1943 oddział „Kmicica” został podstępnie rozbrojony i w większości wymordowany przez sowiecką partyzantkę. Ci, co uciekli, dołączyli do rtm. Zygmunta Szendzielarza ps. „Łupaszka”. Wkrótce sformułowano z oddziału 5. Wileńską Brygadę AK. Wiosną 1944 r. Lidia Lwow została narzeczoną komendanta Szendzielarza. Od tego momentu była jego nierozłączną towarzyszką życia, aż do chwili aresztowania przez bezpiekę. Ze względu na coraz większe siły komunistyczne, oddział Lidii przeformowywał się i przenosił, najpierw na Białostoczną, a następnie na Pomorze. Ostatecznie zatrzymano ich 30 czerwca 1948 r. w Osielcu w ramach ogólnopolskiej operacji MBP krypt. „X” i osadzono najpierw w piwnicach gmachu MBP przy ul. Koszykowej w Warszawie, a następnie w więzieniu mokotowskim. Oskarżona m.in. o współpracę z Niemcami i próbę obalenia ustroju siłą. Lidia Lwow została skazana 2 listopada 1950 r. na karę dożywotniego więzienia. Karę

odbywała w więzieniach w Fordonie i Inowrocławiu. Wypuszczona została w ramach amnestii w 1956 r.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Warszawa

Centrala

Kultura

Koncert